

Paluu juurille – mahdollisuus uudistua

A-kiltatoiminnan vuositeemaksi vuodelle 2019 on valikoitunut Paluu juurille. Nopeasti ajatellen juurille paluun voisi kuvitella tarkoittavan taantumista, mutta tarkemmin tarkastellen A-kiltatoiminnan juuret ovat juuri sen suuntaista ”taantumista”, mitä A-kiltatoiminnassa tarvitaan tänä päivänä.

Päihdepolitiikka, -hoito tai hoitamattomuus, päihteiden käyttökulttuuri(t), asenneilmasto ja lainsäädäntö ovat jatkuvassa muutoksessa, samoin oli tilanne A-kiltatoiminnan alkuvaiheessa. Eikä se muutos ole kaikilta osin toivottava päihteiden käyttäjän, päihdetoipujan tai läheisten kannalta tälläkään kertaa.

Asiantuntijoiden lausunnoista välittämättä puretaan normeja ja vapautetaan alkoholia yhä helpommin saatavaksi, vaikka tiedetään, että meillä on, hieman lähteestä ja laskutavasta riippuen, noin puolisen miljoonaa riskikäyttäjää (esim. THL). Osa riskikäyttäjistä on työelämässä olevia ja pystyy vielä pitämään niin sanotun normaalin elämän kulisseeja kunnossa. Vaan mitä tapahtuu, kun nykyisen epävarman talouden aika potkaisee riskikäyttäjän yt-neuvottelujen kautta pois totutuista rutiineista? Tai aikaresurssia vapautuu eläkkeen myötä? Miten A-kiltatoiminta voisi iskeä väliin ennen putoamista? Olisiko otettava mallia esimerkiksi 1970-lukulaisesta työelämäjärjestöihin kohdentuneesta työstä?

Samaan aikaan tapahtuu kulttuurista muutosta, kun hyvin erilaiset päihdekulttuurit törmäävät ja sekoittuvat. Suomi on vanhastaan vahvan alkoholikulttuurin maa, nyt vanhaan sekoitetaan vähintään yhtä vahvojen (ja vielä vanhempien) esimerkiksi kannabis- tai opiaattikulttuurien kasvatteja. Millainen tulee olemaan suomalainen päihdekulttuuri esimerkiksi kymmenen vuoden kuluttua? Millainen on silloin A-kiltalainen toipujaprofiili? A-kiltatoiminnan parissa on ensimmäisiä mainintoja narkomaaneista jo toiminnan varhaisvaiheessa, olisiko nyt aika päästä keskustelussa uudelle tasolle ja todella toivottaa erilaiset toipujat aidosti tervetulleiksi? Toimia kuten A-kiltatoiminnan pioneirit, jotka tunnustivat, ettei päihteetön yhteiskunta ole mahdollinen ja päättivät toimia päihdehaitoista vapaan elämäntavan puolesta.

A-Kiltojen Liitto ry:n Selvästi parempi-historiikista löytyy tietoa A-kiltatoiminnan syntyvaiheista. "1960-luvun alku oli maassamme juopoiksi kutsuttujen ihmisten vallankumouksen aikakautta," kerrotaan vuonna 2008 valmistuneessa Juha Rajalan toimittamassa teoksessa. Kuvassa myös painotuore Tarinoita toipumisen ja vertaisuuden voimasta -esite, joka tuo esiin päihdetoipumisen tarinoiden kirjon.

A-kiltatoiminnan alku on ollut rohkeaa ja ennakkoluulotonta. Päihdeongelmille on annettu nimiä ja kasvoja, inhimillistetty ongelmaa. On otettu kantaa ja vaadittu oikeuksia niin hoitoon kuin asialliseen kohteluun, viety tietoa laajasti niin ongelmaisille kuin eduskuntaankin. Pitäisikö A-kiltatoimintaan puhaltaa samaa ”kapinahenkeä”, tulla jälleen rohkeammin ulos turvallisten A-kiltaseinien sisältä? Vanha voi uudistua historiansa kautta, se, mikä on osattu kerran, on osattavissa jälleen.

Suosittelenkin lämpimästi ottamaan käteen Juha Rajalan mainiosti koostaman A-Kiltojen Liitto ry:n Selvästi parempi-historiikin ja etsimään innostusta omista juurista.

Teksti:

Aulikki Otranen

järjestökoordinaattori

[A-Kiltojen Liitto ry](#)